

Naloge Rdečega križa v maju in juniju

Kako razvejana je dejavnost RK smo skušali predstaviti v dosedanjih prispevkih, ki ste jih občani lahko prebrali. V tem in naslednjem mesecu nas čaka kopica nalog, ki jih brez vašega sodelovanja ne bomo mogli izvesti.

26. maja bomo zbirali oblačila. Pred nami je teden RK, ki poteka med 8. in 15. majem. Obelježili ga bomo z zbiranjem denarja in zaključno akcijo zbiranja oblačil 26. maja kar je že tradicionalno. Denarni prispevki se bodo zbirali s predajo vrednostnih zahvalnih kuponov v vrednosti: 500.-, 1.000.-, 5.000.- in 20.000.- din. Zbrana denarna sredstva bomo porabili v humanitarne namene po programu dejavnosti RK. Denarne prispevke bodo zbirali aktivisti RK po gospodinjstvih, delovnih organizacijah, zasebnih obrtnikih, itd., zato bo 50 odstotkov teh sredstev ostalo za dejavnost KO RK, ostalih 50 odstotkov pa bo razdeljenih: 5 odstotkov za RKJ, 15 odstotkov za RKS in 30 odstotkov za dejavnost OO RKS. Glede na težke gospodarske prilike se zavedamo zahtevnosti naših pričakovanj, kljub temu pa apeliramo na vas, odzovite se s prispevki in omogočite na ta način, da bomo lahko pomagali tistim, ki živijo v resnično najtežjih pogojih. Svoje prispevke lahko nakazeta tudi neposredno na žiro račun OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik št. 50101-678-51360. Sodelujte tudi pri zbiranju oblačil dne 26. maja.

Druge dejavnosti v tem času so: sprejem mladih članov in mladine v vrste RK, republiška proslava dne 7. maja v Cankarjevem domu, ki se je bodo udeležili najzaslužnejši krvodajalci in organizatorji krvodajalstva ob 35-letnici prostovoljnega krvodajalstva in 125-letnici RK, občinsko proslavo prostovoljnega krvodajalstva bomo imeli 4. junija, 20. maja pa bomo imeli občinsko preverjanje znanja prve medicijske pomoči ekip

CZ, ki jih usposablja priznani strokovnjaki pod organizacijsko taktirko RK. Še bi lahko naštevali, saj nas od 13. do 15. maja čaka vsakoletno srečanje s prostovoljnimi krvodajalci iz italijanske pobratene mesta Parme, katerih gostitelji smo to leto Občinski odbori z osrednjo organizacijo Komisije pri MO RKS Ljubljane.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili vsem delovnim organizacijam, ki so s svojimi solidarnostnimi prispevki omogočili, da bo tudi to leto srečanje nemoteno potekalo. Kot posebnost srečanja s krvodajalci Parme je izredna krvodajalska akcija, ki bo dne 14. maja na Zavodu za transfuzijo v Ljubljani in se je bodo udeležili tako gostje iz Parme kot naši prostovoljni krvodajalci.

Ob zaključku tega poročila bi vas radi seznanili z rezultati akcije RK »Združeni za mir«, v kateri so sodelovale vse osnovne šole v naši občini. Srednje šole se k akciji niso odzvale. Občinska komisija pri OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik je na republiški natečaj poslala dva literarna prispevka: učence Karmen Novak iz Osnovne šole Vrhovci, 4. c. in Tine Jevnikar z Osnovne šole Marjan Novak-Jovo, 6. b. in več likovnih prispevkov, ki smo jih letos prejeli v resnično množičnem številu. Iz vsake starostne skupine smo poslali po tri risbice. Na žalost nepodpisanih prispevkov nismo mogli upoštevati. Več likovnih izdelkov smo razobesili v ZD Vič in ZD Rudnik na šolskem in predšolskem dispanzerju. Najboljši prispevki so bili razstavljeni po republiškem izboru dne 7. maja v Cankarjevem domu.

Ni torej malo nalog pred nami, vendar smo pričakovali, da bomo z vašo pomočjo in prizadevanjem naših mladih članov RK in aktivistov RK, uresničili zastavljene obveznosti.

Občinska organizacija RKS
Ljubljana Vič-Rudnik

USPEHI IN TEŽAVE GASILCEV

Slabe zveze z brigado in industrijo

V petih ljubljanskih občinah je v 102 gasilskih društvih na terenu in v 23 industrijskih gasilskih društvih vključenih nad sedem tisoč gasilcev in gasilk. Pet občinskih gasilskih zvez se že nad 20 let povezuje v Mestno gasilsko zvezo Ljubljana, ki jo vodi predsedstvo in štab operative. Predsednik prvega je Franci Vrbinč, poveljnik slednjega pa Jože Vidmar. 15. aprila je imela MGZ Ljubljana občni zbor, na katerem so pregledali delo v lanskem predkongresnem letu, se dogovorili za naloge v letošnjem letu, ko bo potekal XI. kongres Gasilske zveze Slovenije ter za obdobje 1988 - 1992 izvolili vodstvo zveze in določili okvirni program dela.

Predsednika predsedstva Francija Vrbinča smo prosili, naj izpostavi nekaj aktualnih dogajanj v ljubljanski gasilski organizaciji.

Prav gotovo je javnosti premalo znano, da se je predkongresnega tekmovanja udeležilo iz Ljubljane na občinskih ravneh skupaj 255 ekip vseh kategorij, na republiška spopada v Koper in Ribnico pa je šlo 58 ekip. Uspeh na obeh tekmovanjih je bil najboljši od vseh dosedanjih nastopov na kongresnih tekmovanjih, saj so članice IGD Papične Večve v A kategoriji zasedle 1. mesto, člani pa 2. mesto v svoji kategoriji. Članice GD Šenkovo turn so bile 4. v A kategoriji, mladinke GD Šmartno ob Savi pete, člani IGD Saturnus pa tudi peti.

Med občinskimi gasilskimi zvezami, mestno zvezo, brigado in društvi ste vzpostavili dobro povezavo.

»Odlučili smo se, da bomo zaradi slabih telefonskih zvez vzpostavili med vsemi akterji požarnega varstva v Ljubljani UKV zveze. Tako smo na ozemlju vseh petih ljubljanskih občin usposobili 237 prenosnih fiksnih in ročnih postaj. Žal pa so se pojavili problemi pri servisiranju radijskih sredstev. Delovna organizacija »Iskra servisi« ima zelo monopolen nastop - seveda v slabem pomenu besede - in ne opravlja popravil postaj v red-

nem roku, pa čeprav imajo še garancijo. Tudi v industrijskih gasilskih društvih (!) niso vzpostavili toliko postaj, kot smo bili dogovorjeni.«

Vam je v Ljubljani uspelo izpeljati zadolžitev X. kongresa Gasilske zveze Slovenije o 600 IGD v Sloveniji?

»Ne. Kot že veste imamo v vseh petih občinah le 23 IGD. V delovnih organizacijah očitno menijo, da bi ob požarih lahko primerno ukrepale gasilske enote civilne zaščite ali pa se zanašajo na poklicno brigado in bližnja gasilska društva. V Ljubljani na srečo že dalj časa nismo imeli katastrofalnega požara, a takrat bo ideja o industrijskih gasilskih društvih žal spet prepoznana.«

Je med prostovoljnimi (nepoklicnimi) in poklicnimi gasilci ljubljanske brigade primerna povezava?

»Vsi operativci se zavedamo, da bi moralo biti sodelovanje med člani gasilskih društev in brigado Ljubljana boljše in na višjem organizacijskem in strokovnem nivoju. Na vseh sejah štaba operative smo razpravljali o tem, vendar nismo dosegli premika pri tem. Že upeljano dežurstvo gasilskih društev v domačih gasilskih domovih ter stalna povezava z brigado tudi v drugih ozirih, je v minulemu letu močno nazadovala. Upamo, da bo z rešitvijo kadrovskega zagat v brigadi postala ta resnični nosilec požarnega varstva v našem mestu, seveda podprta z nekaj tisoč prostovoljnimi gasilci v 102 krajevnih in 23 IGD.«

Kako boste ljubljanski gasilci sodelovali na XI. kongresu Gasilske zveze Slovenije od 17. do 19. junija v Celju?

Pred kongresom se bomo dogovorili za vsebinski nastop naših delegatov v razpravah ter za enoten izgled 4 ešalonov gasilcev in gasilk v zaključnem mimohodu. Želimo, da bi bil kongres v ponos vsem članom organizacije, ki uporabljajo za predstavljanje v javnosti in za pozdrav med člani geslo: NA POMOČ!«

STANE JESENOVEC

Živahno delo dobrovoljnih upokojencev

Ni slabšega, ko da se človek, ki enkrat prekorači svoj starostni Rubikon, zagrenjeno in resignirano vda melanholiji, češ da je zdaj z njegovimi močmi pri kraju in da, zato nima na tem svetu kaj več iskati. Tudi starost je lahko še kako kreativna in zanimiva, če človek premore vsaj kanček samozaupanja, še bolj pa seveda, če svojo energijo in znanje koristno vtke v organizirano delo.

Tega se najbrž zavedajo tudi v društvu upokojencev na Dobrovi, prizadevni in vsestranski organizaciji, ki poleg tamkajšnjih kulturnikov in športnikov, še največ prispeva k organiziranemu delovnemu utripu v kraju.

Društvo, ki zdaj šteje že prek 200 članov, od tega je 47 članov v organizaciji ZB, seveda do te stopnje ni prišlo kar čez noč. Ustanovljeno že davnega leta 1950, je sprva »gostilo« tudi upokojence iz KS Horjul in Polhov Gradec, po dveh letih pa se je dokončno osamosvojilo.

»Naš delovni program je bil že od nekdaj zelo pester,« je v posebnem zapisu za pričujoči sestavek pohvalil delo društva Bine Otrepec, ki je nedavno prevzel krmilo sedemčlanske komisije za izvajanje delovnega plana društva. »Tako so denimo naši upokojenci že od samega začetka aktivno pomagali pri asfaltiranju cest, pri gradnji kanalizacije in obnovi kulturne dvorane, hkrati pa so vseskozi tudi marljivi člani vaškega gasilskega društva, pevskega zbora KUD »Dolomiti«, ali uspešno sodelujejo v narodni zaščiti, DPS in sisih. Povrh tega pa DU vsako leto pripravi tudi po dva izleta po Jugoslaviji in ob Dnevu republike obišče in obdari starejše ter obnemogle upokojence.«

Seveda se društvo upokojencev Dobrova dobro zaveda, da vsa ta široka aktivnost brez kontinuitete ne pomeni nič. Zato tudi v letošnjem letu nikakor ne

misli držati križem rok: za »pasivni« zimski čas na primer pripravljajo ciklus predavanj o zdravi prehrani in dieti in tečaje ročnih del (krojenja, vezenja in izdelave gobelinov), v načrtu pa je tudi organizacija aktivna Gašperjeve bralne značke, v sklopu katere so že lanskega septembra pripravili izlet po avstrijski Koroški, kjer so obiskali pomembnejše slovenske kraje, navezali stike z organizacijami koroških Slovencev in se poklonili žrtvam nacizma in padlim partizanom pri številnih spomenikih.

Radi pa bi, kot pravijo, tudi navezali trajnejše stike z enim od aktivnejših upokojenskih društev ali klubov v ljubljanski regiji, kar naj bi pripomoglo k širšemu povezovanju, pa tudi izmenjavi delovnih izkušenj.

»Naše društvo je tudi sicer sodelovalo na vseh srečanjih DU, ki jih je pripravila Zveza društev upokojencev,« je potegnil črto pod minulo delo Bine Otrepec; »zato se tudi na letošnje srečanje Zveze DU, ki bo septembra pri nas na Dobrovi, že zdaj kar najresneje pripravljamo.«

BRANKO VRHOVEC

Še zadnja navodila pred pogozdovanjem

Uspel naravoslovni dan

Osnovna šola v Horjulu je v sodelovanju z Gozdnim gospodarstvom Ljubljana enota Horjul, pripravila za učence osnovnih razredov zanimiv in pester naravoslovni dan.

Boris Tomec, revirni gozdov, je učencem najprej spregovoril o varstvu gozdov ter skrbi zanje ter jim pokazal, kako pravilno sadimo smrečice.

Za tem so učenci krepko zavihali rokave in posadili okrog tisoč smrečic. Denar, ki so ga s tem zaslužili, bodo porabili za zaključno ekskurzijo.

FRANCE BRUS

Z OBČINSKEGA TEKMOVANJA MLADIH GASILCEV V ROBU

Gasilske veščine terjajo prave mojstre

Najbrž ga v nedeljo, 8. maja na igrišču v Robu ni bilo vidnejšega predstavnika našega gasilstva, ki se mu ne bi kar smejalo ob pogledu na pisano mladež, ki se je zgrnila tu: Kar rekordnih 47 ekip pionirjev - gasilcev iz vse naše občine se je namreč tega dne zbralo tu na letošnjem izbirnem gasilskem tekmovanju, ki predstavlja pravzaprav nekakšen izkopiček celoletnega dela našega gasilskega podmladka.

Kot je že v navadi, so bile tudi to pot tekmovalne skupine razdeljene na starejše in mlajše pionirje in pionirke (na skupino A od 7 - 10 let in skupino B od 10 - 14 let), pri čemer so se starejši pomenili v običajni suhi vaji z motorno brizgalno in v metu vrvi, mlajši pa v (živi) vaji z vedrovko ter v štafeti. Po pričakovanju je seveda znova največ pozornosti pritegnila vaja z motoriko, ki je še najbolj približala pravo gasilstvo in ki seveda vključuje tudi največ zahtevnih elementov.

»Tekmovalne discipline so v celem prilagojene starostnim skupinam pionirjev,« je pojasnil tekmovalne kriterije Franc Vrbinč, predsednik Mestne gasilske zveze. »... Na ta način počasi dobivamo nove made gasilce, iz katerih bo nekoč zrastle toliko in toliko dobrih članov.«

Spretnost mladih gasilcev, še bolj pa namen samega tekmovanja je pohvalil tudi poveljnik MGZ Jože Vidmar: »Po občinskih gas. zvezah zadnje čase se posebej vspodbujamo pionirske ekipe s posebnimi medaljami. Te učinkovito privabljajo pionirje v gasilske vrste, zato jih pripravljamo tudi za končna tekmovanja na nivoju Mestne gasilske zveze.«

Ciril Ropret, predsednik OGZ, pa je dejal: »To tekmovanje poteka predvsem v znamenju 25. maja - Titovega rojstnega dne in XI. kongresa GZ Slovenije. Letos namreč mineva ravno osem let, odkar se je Tito poslovil od nas, vendar pa med pionirji ostaja še naprej nepozaben.«

Seveda se je na tekmovanju tu pa tam tudi zataknilo. To je bilo ob tako veliki udeležbi neogibno. »Prostorski in vremenski pogoji za tekmovanje so sicer idealni, vendar pa vsa društva niso upoštevala razpisa, ampak so se prijavljala še tudi potem, ko je že potekel rok za prijavo,« je potipal na edino pomanjkljivost srečanja poveljnik OGZ Franc Zalar. »To nam zdaj nujno povzroča težave pri prehrani, pa tudi pri organizaciji samega tekmovanja.«

nje virusa med njimi praktično še neznan; ča pa do boleznih pride, se pa seveda tudi pri njih konča s smrtjo.

Nagel prodor boleznih

Strokovnjaki za epizootiološkega vidika razlikujejo dve vrsti stekline: urbano ali pasjo stekline, ki jo prenašajo psi, in stekline divjih živali (imenovano tudi slivatično), ki jo prenašajo lisice, redkeje pa tudi jazbeci in kune.

Po drugi svetovni vojni se je začela slivatična steklina širiti s Poljske proti Zahodu. Preplavila je domala vso srednjo Evropo in do leta 1968 dosegla Francijo in Švico. Bolezen je napredovala tudi od 40 do 100 km na leto, pač odvisno so lisičje populacije.

V Sloveniji pa smo prvo steklo lisico odkrili septembra 1973 in sicer v severovzhodnem delu Prekmurja, Bolezen se je počasi širila tudi proti zahodu in jugu, vendar reke Mure ni prekoračila. Zato pa je bil toliko nevarnejši val stekline, ki je pljusnil k nam iz sosednje Avstrije. Ta je bila v letih 1977 in 1978 močno okužena. Tako se je že januarja 1979 bolezen pojavila v Ratečah, že junija istega leta pa na Jesenicah. Skupno je bilo v letu 1980 tako v Sloveniji okuženih že 29 občin. Strokovnjaki so med 3.414 živalimi, kolikor so jih tedaj preiskali, odkrili kar

807 steklih lisic, 24 srn, 12 jazbecov, 1 kuno in 5 dihurjev. Od domačih živali pa so ugotovili steklino pri 3 psih, 9 mačkah in 5 govedih.

Na območju naše občine se je steklina pojavila zlasti po letu 1983 in sicer največ okrog Rakitne, Golega, Zapotoka, Vnanjih Goric in Goričice. Pred velikim »udarom« v prvih mesecih letošnjega leta, so na območju ljubljanskih občin lani organizirali kar 12 akcij za preprečevanje in zatiranje stekline, od tega 5 samo v naši občini. Pri tem je bilo pokončanih 53 potepuških psov in takšnih psov, ki so pršili v stik s steklo lisico, ter 40 potepuških mačk.

Žal pa še vedno ni urejen odvoz uplenjenih lisic, ki jih sumijo, da imajo steklino. Zagotoviti bi bilo treba neškodljivo odstranjevanje in prevoz teh živali v izklozevanje, tako kot pač določa zakon. Za to je pristojna veterinarsko higienska služba, ki pa še vedno ni zadostno opremljena (nima na primer zank in košar za lov v nasejljih). Za zdaj je na voljo le strelno orožje. Vendar pa z rešitvijo nikakor niso zadovoljni tudi lovci, češ da naj bi sami dostavljali pokončane sumljive živali v izklozevanje. Čas je, si najbrž mislijo, da se tudi tu kaj ukrene, saj bo tudi to prispevalo vsaj kanček k nadaljnjemu boju proti steklini.

Konec. Pripravil: Branko Vrhovc

NASA KOMUNA

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK - PREDSEDNIK ČASOPISNEGA SVETA dr. DESAN JUSTIN - UREDNIŠKI ODBOR: JANKO ČIRIČ, ALOJZ DOLNICA, STANE DROLJČ, JANJA DOMITROVIČ, RAJKO NAJZER, IVAN ŽITKO - GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA JANJA DOMITROVIČ - TEHNIČNI UREDNIK IVAN ŽITKO. NASLOV - UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE, LJUBLJANA, TRG MDB 14 - TELEFON 221-191 ali 221-188 - TEKOČI RAČUN SDK: 50101-678-51168 - ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO - TISK ČGP DELO, LJUBLJANA - GLASILO PREJEMAJE VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO - GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA TRITRIVSKO V NAKLADI 30.000 IZVODOV

Kako nad steklino? (II.)

(nadaljevanje)

Zmotno je mnenje, da so za steklino enako dovzetne vse vrste živali. Najbolj so dovzetne lisice, volkovi in šakali, nekaj manj pa mačke, govedo in gladalci in šele nato sledijo psi, koze ovce in konji. Občutljivost na bolezen je odvisna od večih faktorjev: v prvi vrsti od količine in virulence virusa, ki pride v rano, pa tudi od mesta samega ugriza in starosti živali.

Med mesojedimi živalskimi vrstami, ki so glavni prenašalci stekline, se bolezen razvija, kot ugotavljajo, samo tedaj, če je gostota njihove populacije dovolj velika. Za lisice, na primer, so različni raziskovalci ugotovili, da mora biti populacijska gostota najmanj 2 živali na 1000 ha. Rastlinojede živali, tako divje kot domače, pa so za ohranjanje infekcije verige nepomembne, ker je prenaša-